

Warszawa, dnia 10 marca 2015 r.

Poz. 335

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 6 lutego 2015 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji sądów wojskowych
oraz ustalenia regulaminu wewnętrznego urzędowania tych sądów**

Na podstawie art. 18 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 952, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie organizacji sądów wojskowych oraz ustalenia regulaminu wewnętrznego urzędowania tych sądów (Dz. U. Nr 42, poz. 287 oraz z 2012 r. poz. 693) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 15 w ust. 1:
 - a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) wykonywanie zadań wynikających z ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 21);”
 - b) w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:

„19) udzielanie informacji na wnioski kierowane do sądu w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662);

20) wykonywanie obowiązków administratora danych osobowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182 i 1662).”;
- 2) w § 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sekretariat sądu przyjmuje interesantów co najmniej przez 6 godzin w czasie urzędowania, a raz w tygodniu dodatkowo po południu do godz. 18⁰⁰.”;
- 3) w § 68 uchyla się ust. 3 i 4;
- 4) w § 126 uchyla się ust. 3 i 4;
- 5) w dziale IV po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a i 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Postępowanie w sprawach europejskiego nakazu aresztowania i poszukiwań międzynarodowych

§ 140a. 1. Wojskowy sąd okręgowy, wydając europejski nakaz aresztowania, zwany dalej „nakazem”, powinien dążyć do objęcia nim wszystkich spraw, w których oskarżony (skazany) jest poszukiwany.

2. Sprawy w toku, dotyczące tego samego oskarżonego, prezes sądu lub przewodniczący wydziału kieruje łącznie do rozpoznania na posiedzenie w przedmiocie wydania nakazu.

§ 140b. 1. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby ściganej jest znane, wojskowy sąd okręgowy, który wydał nakaz, przekazuje go bezpośrednio właściwemu organowi sądowemu państwa wykonania nakazu.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 448 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 188 i 512.

2. Odpis nakazu, o którym mowa w ust. 1, wojskowy sąd okręgowy przesyła Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jego wydania.

3. Wraz z odpisem nakazu sąd przesyła Ministrowi Sprawiedliwości:

- 1) odpis postanowienia o wydaniu nakazu lub wyciąg z protokołu posiedzenia w przedmiocie wydania nakazu;
- 2) informację, do jakiego państwa nakaz został przesłany do wykonania.

§ 140c. 1. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, wojskowy sąd okręgowy, który wydał nakaz, przesyła jego odpis do komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw współpracy z Międzynarodową Organizacją Policji Kryminalnych INTERPOL wraz z wnioskiem o wszczęcie poszukiwań międzynarodowych.

2. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, a istnieje podejrzenie, że może ona przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w Systemie Informacyjnym Schengen drugiej generacji, zwanym dalej „SIS II”, wojskowy sąd okręgowy, który wydał nakaz, przesyła w formie dokumentu elektronicznego odpis nakazu (PDF), jego tłumaczenie na język angielski (DOC, TXT lub RTF) i wniosek o wszczęcie poszukiwań międzynarodowych (PDF), w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje bezzwłocznie wpisu danych tej osoby do SIS II.

3. Po ustaleniu miejsca pobytu osoby ściganej wojskowy sąd okręgowy, który wydał nakaz, przekazuje go właściwemu organowi sądowemu państwa wykonania nakazu, a odpis wraz z dokumentami wymienionymi w § 140b ust. 3 przesyła Ministrowi Sprawiedliwości.

4. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2 lub § 140b ust. 1, okaże się, że osoba ścigana przebywa na terytorium państwa uczestniczącego w SIS II, wojskowy sąd okręgowy, który wydał nakaz, przesyła w formie dokumentu elektronicznego nakaz (PDF) i jego tłumaczenie na język angielski (DOC, TXT lub RTF), w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje bezzwłocznie wpisu danych tej osoby do SIS II.

5. Wojskowy sąd okręgowy niezwłocznie przesyła telefaksem do Biura SIRENE informację o dokonaniu wpisu danych osoby ściganej do SIS II, przesłaniu odpisu nakazu i jego tłumaczenia na język angielski oraz wniosku o wszczęcie poszukiwań międzynarodowych na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE.

§ 140d. Wojskowy sąd okręgowy wykonując nakaz wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, przesyła Ministrowi Sprawiedliwości:

- 1) odpis postanowienia w przedmiocie wydania nakazu wraz z informacją, w jakim terminie od daty zatrzymania osoby ściganej rozpoznano sprawę;
- 2) odpis nakazu przetłumaczony na język polski;
- 3) informację, w jakim terminie osoba ścigana została przekazana właściwemu organowi sądowemu państwa wydania nakazu;
- 4) kopię pism przesyłanych właściwemu organowi sądowemu państwa wydania nakazu, zawierających informację o przyczynach niedotrzymania terminów rozpoznania sprawy i przekazania osoby ściganej.

§ 140e. 1. Po wydaniu postanowienia o odmowie wykonania nakazu dotyczącego osoby poszukiwanej za pośrednictwem SIS II wojskowy sąd okręgowy informuje bezzwłocznie Biuro SIRENE o konieczności dokonania zastrzeżenia w SIS II, że osoba ta nie może zostać zatrzymana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przestępstwem lub przestępstwami będącymi przedmiotem rozstrzygnięcia.

2. W przypadku uchylecia postanowienia, o którym mowa w ust. 1, wojskowy sąd okręgowy informuje bezzwłocznie Biuro SIRENE o konieczności usunięcia dokonanego zastrzeżenia w SIS II.

§ 140f. Przepisy § 140c ust. 1, 2, 4 i 5 oraz § 140e stosuje się odpowiednio w przypadku ustalenia, że osoba ścigana przebywa lub gdy istnieje podejrzenie, że może ona przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS II niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej.

§ 140g. W razie niedotrzymania ustawowych terminów do rozpoznania sprawy w przedmiocie wykonania nakazu wydanego przez inne państwo, wojskowy sąd okręgowy właściwy do rozpoznania sprawy niezwłocznie zawiadamia o tym Ministerstwo Sprawiedliwości, wskazując przyczyny niedotrzymania terminów.

Rozdział 4b

Dostęp do danych Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji

§ 140h. Do czynności prezesa sądu należy zapewnienie organizacyjnych i technicznych mechanizmów zabezpieczających dane SIS II przed nieuprawnionym dostępem, zniszczeniem, zmianą lub ich utratą, jak również zapewnienie zgodności podejmowanych w danym sądzie działań z obowiązującymi przepisami o dostępie do danych SIS II.

§ 140i. Prezes wojkowego sądu okręgowego wyznacza spośród sędziów tego sądu jedną lub więcej osób odpowiedzialnych za całodobowe kontakty z Biurem SIRENE. Sędziowie ci powinni posiadać uprawnienie do dostępu do danych SIS II. Wyznaczeni sędziowie powinni posiadać telefon komórkowy umożliwiający stały kontakt oraz adres poczty elektronicznej. Numery telefonów oraz adresy poczty elektronicznej udostępnia się Biuru SIRENE oraz bezzwłocznie aktualizuje w przypadku ich zmiany.

§ 140j. 1. Osoba uprawniona do dostępu do danych SIS II (użytkownik) obowiązana jest przestrzegać zasad należytej ostrożności w zakresie korzystania z udostępnionych jej funkcji SIS II oraz zasad bezpieczeństwa przy przetwarzaniu danych, w szczególności w przypadkach czasowego opuszczenia stanowiska pracy, zakończenia pracy oraz korzystania z zewnętrznych informatycznych nośników danych.

2. Dostęp użytkownika do danych SIS II nie powinien trwać dłużej, niż jest to konieczne do dokonania wpisu lub wglądu do danych.

§ 140k. Przetwarzanie danych SIS II może odbywać się wyłącznie przy użyciu funkcji przewidzianych w systemie, po uprzednim dokonaniu w nim uwierzytelnienia przez użytkownika.

§ 140l. W przypadku zaistnienia podejrzenia, że osoba uczestnicząca w czynnościach sądowych może być poszukiwana za pośrednictwem SIS II, można dokonać sprawdzenia danych tej osoby w SIS II. W razie uzyskania informacji, że sprawdzana osoba jest poszukiwana za pośrednictwem SIS II, bezzwłocznie zawiadamia się o tym Policję lub inny uprawniony organ.

§ 140m. 1. Wpisów, modyfikacji oraz usunięcia danych z SIS II w sprawach pozostających na etapie postępowania rozpoznawczego i wykonawczego osób poszukiwanych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203), zwanej dalej „ustawą o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym”, dokonują wojskowe sądy okręgowe.

2. Wpisów do SIS II danych osób poszukiwanych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, dokonuje się bezzwłocznie w przypadku ustalenia, że osoba poszukiwana przebywa lub zaistnienia podejrzenia, że może ona przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS II.

3. Wpisów do SIS II danych osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, można dokonywać w przypadku ustalenia, że osoby te przebywają lub zaistnienia podejrzenia, że mogą one przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS oraz gdy uzasadnia to waga lub charakter sprawy.

4. Wpisów do SIS II danych przedmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, można dokonywać w przypadku ustalenia, że przedmioty te znajdują się lub zaistnienia podejrzenia, że mogą one znajdować się na terytorium państwa uczestniczącego w SIS II oraz gdy uzasadnia to waga lub charakter sprawy.

§ 140n. Obowiązkiem sędziego referenta sprawy, w której podjęto czynności poszukiwawcze za pośrednictwem SIS, jest dbałość o aktualność danych wpisanych do SIS II, w tym o bezzwłoczną modyfikację lub usunięcie danych nieaktualnych, w szczególności jeżeli osoba, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, została przekazana do dyspozycji sądu właściwego do rozpoznania sprawy, nakaz został uchylony lub nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa. Sędzia ten, nie rzadziej niż co 3 miesiące, dokonuje kontroli akt sprawy, w której dokonano wpisu, i podejmuje stosowne działania zmierzające do zapewnienia aktualności danych.

§ 140o. W sytuacjach innych niż wymienione w § 140e ust. 1, jeżeli wykryty zostanie wpis mogący wymagać zastrzeżenia w SIS II, że dana osoba nie będzie poszukiwana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przy jego użyciu, sąd bezzwłocznie informuje Biuro SIRENE o konieczności dokonania takiego zastrzeżenia.

§ 140p. 1. Po każdorazowym wglądzie lub przetworzeniu danych w SIS II tworzy się wydruk z czynności lub notatkę urzędową, które dołącza się do akt sprawy.

2. Wydruki, które nie są przydatne dla postępowania, podlegają zniszczeniu.

§ 140q. W przypadku braku bezpośredniego dostępu do danych SIS II spowodowanego przyczynami niezależnymi od sądu wpisów do SIS II dokonuje się za pośrednictwem Biura Służby Kryminalnej Komendy Głównej Policji.”;

6) w § 144 uchyla się ust. 2;

7) uchyla się § 150;

8) § 153 otrzymuje brzmienie:

„§ 153. 1. Każde orzeczenie, które staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, powinno być skierowane do wykonania bezzwłocznie, nie później niż 7 dni od daty uprawomocnienia lub od daty zwrotu akt sądowi pierwszej instancji.

2. Datę skierowania orzeczenia do wykonania stanowi data podpisania przez prezesa sądu lub upoważnionego sędziego zarządzenia o jego wykonaniu.

3. Nieprawomocne orzeczenia wymagające natychmiastowej wykonalności powinny być skierowane do wykonania w dniu ich wydania.”;

9) § 154 otrzymuje brzmienie:

„§ 154. Jeżeli orzeczenie ma być wykonywane w okręgu innego sądu niż sąd, który je wydał w pierwszej instancji, należy przesłać temu sądowi odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, ze wzmianką o wykonalności, oraz odpisy dokumentów z akt sprawy niezbędnych dla prawidłowego wykonania tego orzeczenia.”;

10) uchyla się § 155;

11) w dziale V tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie: „Kara pozbawienia wolności, kara aresztu”;

12) w § 156:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do orzeczeń sądu dotyczących kary aresztu wojskowego, kary aresztu, kary porządkowej oraz środka przymusu skutkującego pozbawieniem wolności.

1b. Jeżeli przepisy niniejszego działu używają w znaczeniu ogólnym określenia „skazany”, należy przez to rozumieć również osobę, wobec której zastosowano karę porządkową lub środek przymusu skutkujący pozbawieniem wolności.”;

b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes sądu lub upoważniony sędzia wzywa skazanego do stawienia się w wyznaczonym terminie we właściwym zakładzie karnym lub areszcie śledczym położonym najbliżej miejsca jego stałego pobytu. Wezwanie powinno zawierać pouczenie o skutkach niestawiennictwa. W przypadku gdy skazany jest pozbawiony wolności, prezes sądu lub upoważniony sędzia bezzwłocznie przesyła do zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym skazany przebywa, dokumentację dotyczącą wykonania kary pozbawienia wolności. O terminie wyznaczonym skazanemu do stawiennictwa prezes sądu lub upoważniony sędzia zawiadamia administrację właściwego aresztu śledczego położonego najbliżej miejsca stałego pobytu skazanego, zobowiązując ją jednocześnie do zawiadomienia sądu o niezgłoszeniu się skazanego w tym terminie.

3. Polecając Żandarmerii Wojskowej lub Policji doprowadzenie skazanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego, prezes sądu lub upoważniony sędzia przesyła jednostce Policji lub Żandarmerii Wojskowej właściwej według ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu skazanego nakaz doprowadzenia, wskazując zakład karny lub areszt śledczy, do którego doprowadzenie ma nastąpić.

4. W razie zawieszenia postępowania wykonawczego lub odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności, co do której orzeczenie skierowano do wykonania, prezes sądu lub upoważniony sędzia niezwłocznie przesyła odpis postanowienia o zawieszeniu lub odroczeniu do właściwego zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz zawiadamia jednostkę Żandarmerii Wojskowej lub Policji, której polecono doprowadzenie skazanego.”;

13) uchyla się § 157;

14) w § 158 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności żołnierzowi lub osobie powołanej do czynnej służby wojskowej, sąd zawiadamia o tym odpowiedniego dowódcę lub właściwą wojskową komendę uzupełnień, pouczając o treści art. 157 k.k.w.”;

15) w § 160 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie gdy osobę, wobec której warunkowo zawieszono wykonanie kary lub którą warunkowo przedterminowo zwolniono, oddano pod dozór, który ma być wykonany w okręgu innego sądu, sąd, który orzekł dozór w pierwszej instancji, przesyła odpis lub wypis z orzeczenia w tym przedmiocie ze wzmianką o wykonalności właściwemu sądowi wojskowemu, w którego okręgu dozór ma być wykonywany, dołączając odpisy dokumentów z akt sprawy, niezbędnych dla prawidłowego wykonywania dozoru.”;

16) w § 161 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonania wyroku skazującego żołnierza na karę ograniczenia wolności sąd właściwy do wykonania orzeczenia przesyła jego prawomocny odpis wraz ze wzmianką o wykonalności dowódcy jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę, albo innemu właściwemu dowódcy, jeżeli przemawiają za tym ważne względy służbowe lub jeżeli w jednostce wojskowej, w której skazany pełni służbę, brak jest warunków do odbywania kary.”;

17) § 162 otrzymuje brzmienie:

„§ 162. W razie orzeczenia potrącenia skazanemu żołnierzowi procentowo określonej części uposażenia sąd podaje właściwemu dowódcy okres, przez który należy dokonywać potrąceń, wskazuje, na czyją rzecz należy przekazywać potrącone sumy, oraz poleca zawiadomić sąd o ich każdorazowym dokonaniu. O potrąceniach powiadamia się też podmiot, na którego rzecz mają one nastąpić.”;

18) w § 163 uchyla się ust. 3;

19) § 164 otrzymuje brzmienie:

„§ 164. 1. W celu wykonania wyroku skazującego na karę ograniczenia wolności osób niebędących żołnierzami właściwy sąd wojskowy przesyła odpis wyroku sądowi rejonowemu, o którym mowa w art. 55 § 1 k.k.w. Właściwy organ postępowania wykonawczego przesyła następnie odpis lub wypis wyroku ze wzmianką o wykonalności:

- 1) podmiotom wymienionym w art. 56 § 2 i 3 k.k.w. – w przypadku orzeczenia wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne;
- 2) podmiotowi zatrudniającemu skazanego – w przypadku orzeczenia potrącenia wynagrodzenia za pracę.

2. Do odpisu lub wyciągu z wyroku dołącza się pouczenie o obowiązku zawiadomienia właściwego organu postępowania wykonawczego o dacie rozpoczęcia wykonywania kary ograniczenia wolności oraz o obowiązkach, o których mowa w art. 58 § 1 i 2 oraz art. 59 k.k.w.

3. Podmioty, o których mowa w art. 56 k.k.w., należy pouczyć o treści art. 83 k.k.”;

20) § 165 otrzymuje brzmienie:

„§ 165. W razie udzielenia przerwy lub odroczenia żołnierzowi albo osobie powołanej do czynnej służby wojskowej wykonania kary ograniczenia wolności sąd zawiadamia o tym odpowiedniego dowódcę lub właściwą wojskową komendę uzupełnień, pouczając o obowiązku niezwłocznego poinformowania sądu o zwolnieniu skazanego ze służby.”;

21) w § 169:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonania grzywny prezes lub upoważniony sędzia sądu, który wydał wyrok w pierwszej instancji, a w wypadkach wskazanych w ustawie sąd właściwy ze względu na miejsce stałego pobytu skazanego, bezzwłocznie zarządza wpisanie grzywny do wykazu należności sądowych i wzywa skazanego do jej uiszczenia w terminie ustawowym. Wezwanie powinno zawierać pouczenie o skutkach nieuiszczenia grzywny w wyznaczonym terminie.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie stwierdzenia bezskuteczności egzekucji grzywny nieprzekraczającej 120 stawek dziennych, prezes sądu lub upoważniony sędzia może zarządzić posiedzenie w przedmiocie jej zamiany na pracę społecznie użyteczną. Przed zarządzeniem posiedzenia prezes sądu lub upoważniony sędzia może skierować do skazanego pismo o wyrażenie zgody na zamianę grzywny na pracę społecznie użyteczną.”;

22) § 170 otrzymuje brzmienie:

„§ 170. W celu wykonania orzeczenia w przedmiocie zastępczej kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary aresztu, prezes sądu lub upoważniony sędzia podejmuje czynności zmierzające do osadzenia skazanego w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, określone w art. 11 k.k.w. i innych przepisach.”;

23) w § 171:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes sądu lub upoważniony sędzia wzywa skazanego celem odbycia zastępczej kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary aresztu do stawienia się w wyznaczonym terminie w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, położonym najbliżej jego miejsca stałego pobytu. Wezwanie powinno zawierać pouczenie o skutkach niestawiennictwa określonych w art. 79 § 2 k.k.w. oraz o treści art. 47 § 2 k.k.w.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy skazany jest pozbawiony wolności, prezes sądu lub upoważniony sędzia niezwłocznie po uprawomocnieniu przesyła do zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym skazany przebywa, dokumentację dotyczącą wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary aresztu.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie zawieszenia postępowania wykonawczego lub warunkowego zawieszenia, odroczenia albo wstrzymania wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary aresztu, prezes sądu albo upoważniony sędzia niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy zakład karny lub areszt śledczy i jednostkę Policji lub Żandarmerii Wojskowej, której polecono doprowadzenie skazanego do tejże jednostki penitencjarnej. Jeżeli skazanym jest żołnierz lub osoba powołana do czynnej służby wojskowej, zawiadamia się również odpowiedniego dowódcę lub właściwą wojskową komendę uzupełnień.”;

24) po § 171 dodaje się § 171a w brzmieniu:

„§ 171a. 1. Prezes sądu lub upoważniony sędzia przekazuje na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy uiszczoną przez skazanego lub ściągniętą w drodze egzekucji grzywnę, orzeczoną za wykroczenie z art. 120–123 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149).

2. W przypadku gdy skazany częściowo uiszczył grzywnę lub gdy częściowo została ona ściągnięta w drodze egzekucji, a pozostałą część kary wykonał w formie pracy społecznie użytecznej, o której mowa w art. 45 k.k.w., lub zastępczej kary pozbawienia wolności, o której mowa w art. 46 k.k.w., prezes sądu lub upoważniony sędzia częściowo uiszczoną lub częściowo ściągniętą w drodze egzekucji grzywnę przekazuje na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy i informuje go o wykonaniu przez skazanego kary w całości.”;

25) w § 174 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonania środka karnego przepadku przedmiotów lub ściągnięcia kwoty pieniężnej będącej równowartością przedmiotów, których przepadku nie można było orzec, korzyści osiągniętych z przestępstwa albo równowartości takich korzyści, po bezskutecznym upływie terminu do uiszczenia, należy wysłać wypis lub wyciąg wyroku urzędowi skarbowemu właściwemu ze względu na siedzibę sądu orzekającego w pierwszej instancji.”;

26) w § 179 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sąd poucza kierownika zakładu psychiatrycznego lub zamkniętego zakładu leczenia odwykowego, w którym wykonywany jest środek zabezpieczający, o wynikającym z art. 203 k.k.w. obowiązku przesyłania opinii o stanie zdrowia sprawcy umieszczonego w tym zakładzie oraz o skutkach jego niewykonania.”;

27) po § 179 dodaje się § 179a w brzmieniu:

„§ 179a. 1. Wobec sprawcy skazanego za przestępstwo skierowane przeciwko wolności seksualnej, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, wobec którego orzeczono środek zabezpieczający określony w art. 95a k.k., sąd, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwych biegłych, nie później niż do 6 miesięcy przed opuszczeniem zakładu karnego w związku z przewidywanym warunkowym zwolnieniem lub przed końcem kary, kieruje sprawę na posiedzenie w przedmiocie ustalenia potrzeby i sposobu wykonywania środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 95a § 1 k.k., albo sposobu wykonywania środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 95a § 1a k.k.

2. W celu zapewnienia właściwego wyboru miejsca wykonywania środka zabezpieczającego z art. 95a k.k., związanego z umieszczeniem sprawcy w zakładzie zamkniętym lub skierowaniem go do zakładu leczenia ambulatoryjnego i prawidłowego kierowania sprawców do tych zakładów, sąd zasięga opinii odpowiedniej w sprawach seksuologii sądowej jednostki organizacyjnej utworzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia, przesyłając jednocześnie odpis orzeczenia o zastosowaniu środka zabezpieczającego wraz z opinią właściwych biegłych.

3. Sąd, po określeniu zakładu zamkniętego, w którym sprawca powinien zostać umieszczony, przez jednostkę organizacyjną utworzoną lub nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie przesyła odpis orzeczenia wraz z poleceniem doprowadzenia dyrektorowi jednostki penitencjarnej,

w sytuacji zaś, gdy skazany opuścił zakład karny – właściwej jednostce Policji. Sąd jednocześnie bezzwłocznie przesyła odpis orzeczenia i polecenie przyjęcia kierownikowi właściwego zakładu zamkniętego. Zatrzymanie i doprowadzenie następuje w obecności lekarza, pielęgniarki lub zespołu ratownictwa medycznego.

4. Sąd poucza kierownika zakładu zamkniętego, w którym wykonywany jest środek zabezpieczający, o wynikającym z art. 203 k.k.w. obowiązku przesyłania opinii o stanie zdrowia sprawcy umieszczonego w tym zakładzie oraz o skutkach jego niewykonania.

5. Sąd, po określeniu przez jednostkę organizacyjną utworzoną lub nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, o której mowa w ust. 2, zakładu ambulatoryjnego, w którym sprawca ma obowiązek podjąć stosowne leczenie, bezzwłocznie przesyła odpis orzeczenia: sprawcy, właściwej jednostce wraz z nakazem doprowadzenia i kierownikowi zakładu ambulatoryjnego wraz z nakazem przyjęcia oraz poucza kierownika zakładu ambulatoryjnego, w którym wykonywany jest środek zabezpieczający orzeczony na podstawie art. 95a k.k., o obowiązku niezwłocznego poinformowania sądu o niestawieniu sprawcy na leczenie ambulatoryjne. O konsekwencjach uchylenia się od leczenia ambulatoryjnego sąd poucza sprawcę wraz z doręczeniem mu odpisu postanowienia o skierowaniu na leczenie ambulatoryjne.

6. Po przekazaniu do dyspozycji sądu sprawcy zatrzymanego w związku z niestawieniem się na leczenie ambulatoryjne, sąd niezwłocznie kieruje sprawę na posiedzenie w przedmiocie rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 95a § 2b k.k. Odpis postanowienia doręcza się: sprawcy, Policji wraz z nakazem doprowadzenia, kierownikowi najbliższego zakładu zamkniętego wraz z nakazem przyjęcia oraz kierownikowi zakładu ambulatoryjnego i zarządza niezwłoczne doprowadzenie sprawcy do zakładu zamkniętego, występując jednocześnie do odpowiedniej w sprawach seksuologii sądowej jednostki organizacyjnej utworzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia o wskazanie miejsca wykonywania środka zabezpieczającego. Przepisy ust. 2, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

28) § 182 otrzymuje brzmienie:

„§ 182. Odwołania od decyzji podjętych w trybie art. 36 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 38 ust. 1, a także art. 41 ust. 6 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2012 r. poz. 1529) oraz wnioski o wymierzenie kary aresztu izolacyjnego z art. 88 ust. 5 tej ustawy rozpoznaje się niezwłocznie.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *C. Grabarczyk*